

-***-

SENTÈNCIA 02-01 DE 2 DE FEBRER DE 2001

Ponent : M.I. Sr. Josep Lluís VÀZQUEZ SOTELO

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: Que pel Jutjat Penal de Portimao (Portugal), en el procediment d'instrucció ("Inquérito") núm. 512/99- 7 TBPTM, dictà ordre internacional de recerca i captura de Francisco J.G., de nacionalitat portuguesa, nascut l'11 de gener de 1946, fill d'Antonio Maria i de Luciana, titular del Document d'Identificació núm. 473.4284, per la seva participació en un presumpte delictes d'homicidi simple en grau de temptativa, previst i penat en els arts. 131, 22, 23, 73 i 74 del Codi Penal vigent a Portugal, així com d'un possible delictes de possessió o tinença d'arma de foc previst i penat en l'art. 260 del mateix Codi (aquest últim delictes declarat prescrit per resolució de 28 de febrer de 2000).

II.- RESULTANT: Que en el marc de la cooperació judicial internacional entre Estats, el Consolat General de Portugal a Barcelona, mitjançant Nota Verbal de 6 de setembre de 2000 es dirigí al Govern d'Andorra, remetent al Ministeri de Relacions Exteriors la demanda d'extradició de l'indicat ciutadà portuguès Francisco J.G., l'expedient del qual fou remès al MINISTERI FISCAL i per a la seva tramitació al M.I. Tribunal de Corts, el qual inicià el procediment legalment establert en el qual fou escoltat l'interessat, que s'oposà a l'extradició sol·licitada realitzant el seu Lletrat defensor les al·legacions corresponents.

III.- RESULTANT: Que el M.I. Tribunal de Corts dictà Aute de data 20 de novembre de 2000 que conté la següent part dispositiva: "ACORDA: Atorgar l'extradició del Sr. Francisco J.G., nascut el dia 11 de gener de 1946 a Ponte de Sor (Portugal), fill d'Antonio Maria G. i de Lucianda J., de nacionalitat portuguesa, demanada per les autoritats portugueses en relació a un presumpte delictes d'homicidi en grau de temptativa pels fets ocorreguts el dia 24 d'abril

de 1990 en una cambra de l'hotel "Alcalà", radicat a Praia de Rocha (Portugal), en la persona de la seva companya Lucia O.C..

Notifiqui's el present Aute a l'interessat i al Ministeri fiscal fent-los saber que contra aquesta resolució poden presentar recurs d'apel·lació davant la sala Penal del Tribunal Superior en el termini de 15 dies a comptar de la seva notificació.

Ferm el present Aute, comunicui's al Ministeri fiscal per dur a efecte l'extradició, quina execució es farà sota la condició especificada en el darrer considerant".

IV.- RESULTANT: Que el M.I. Tribunal de Corts fonamentà la seva resolució en que la petició d'extradició es fonamentava en els fets descrits en el primer Considerant de la resolució i en que la demanda d'extradició reunia tots els requisits exigits per la vigent Llei d'Extradició (passiva) andorrana, havent-se seguit el procediment amb observància dels tràmits i garanties establerts en dita Llei. Els fets en els que es fonamenta la demanda d'extradició es descriuen en l'Aute recorregut de la següent manera: "En data 24 d'abril de 1990 el Sr. Francisco J.G., estava en una cambra de l'hotel "Alcalà", radicat a Praia da Rocha (Portugal), junt a la seva companya Lucia O.C. quan, en determinat moment prop de les 10,30 hores i arran d'una discussió que mantingueren ambdós, el Sr. Francisco J.G. amb una pistola semiautomàtica del calibre 22, marca "Long Rifle", efectuà tres tirs, dos dels quals impactaren al cos de Lucia, el primer afectant al globus ocular esquerre i el segon al tòrax, a conseqüència dels quals Lucia va patir greus lesions, havent perdut la visió del ull esquerre, si bé va salvar la vida a causa de la rapidesa en que fou atesa pels serveis mèdics." Fets que poden ser súbsumits sota els arts. 131, 22, 23, 73 i 74 del Codi Penal portuguès, tenint senyalada una pena de presó mínima de dos anys de presó segons els preceptes mencionats. I existint indicis suficients què en els fets que fonamenten l'extradició ha tingut intervenció Francisco J.G., el M.I. Tribunal de Corts, accedí a l'extradició per concórrer els pressupòsits necessaris d'acord amb la vigent legislació andorrana.

V.- RESULTANT: Que contra l'Aute del M.I. Tribunal de Corts ha interposat l'interessat recurs d'apel·lació davant aquesta Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, el qual fou admès i després dels escrits d'al·legacions del recurrent i del MINISTERI FISCAL s'assenyalà dia per a la

vista del recurs, que es celebrà el proppassat dia disset de gener, en l'acte del qual les parts informaren pel seu ordre en recolzament de les seves respectives pretensions, sol·licitant la representació de Francisco J.G. que es denegué l'extradició sol·licitada per les autoritats judicials de Portugal i sol·licitant pel contrari el MINISTERI FISCAL que s'accedís a l'extradició sol·licitada, per concórrer els requisits exigits en la vigent legislació andorrana sense que l'estat de salut de Francisco J.G. impedeixi el seu trasllat a l'Estat requerent. Al finalitzar les al·legacions de les parts es concedí la paraula a l'interessat allí present el qual manifestà no estar conforme amb l'extradició; no haver comès cap crim a Portugal del que hagués de respondre; que els fets que motiven la petició d'extradició foren un accident fortuït sense greus conseqüències i que es troba establert a Andorra on té la seva feina i fa la seva vida ordenadament, amb bon comportament, pel que accedir a l'extradició seria molt perjudicial pel seu futur i pel seu estat de salut. Amb dit tràmit quedà el recurs vist per decisió.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: Que l'extradició, en quant als pressupòsits que han de concórrer i al procediment que s'ha de seguir, està regulada actualment a Andorra per la Llei Qualificada d'Extradició, de 28 de novembre de 1996. Examinada la demanda d'extradició que motivà el procediment al que es refereix el present recurs, s'ha de dir que concorren tots els requisits que exigeix la llei vigent. La petició es refereix a fets considerats per la legislació del estat requerent com a delictius, castigats amb penes superiors a un any de presó (sense que es prejudgi la responsabilitat de l'inculpat). Es tracta de fets que també estan contemplats com a delictes en la legislació penal andorrana i fins i tot pot dir-se que són fets que (com l'homicidi) es consideren delictius en els codis penals de tots els països civilitzats. Concorren la nota de la doble punició dels fets en les lleis de l'estat requerent i en les de l'estat requerit, s'ha d'afegir que els fets pels que es desitja jutjar a Portugal a Francisco J.G. constituïrien (en cas de resultar provats) delictes comuns, havent-se de considerar exclosa tota possibilitat què es tractés de delictes d'opinió, polítics, militars o fiscals. D'igual manera s'ha d'eliminar en el present cas tota possibilitat de què els fets puguin tenir la menor

influència factors de raça, nacionalitat, confessió religiosa o altra similar. La concurrència d'aquests requisits és tan patent en el present cas que ni tal sols s'ha plantejat la seva no concurrència en les al·legacions que s'han efectuat en el procediment.

II.- CONSIDERANT: Que pel enjudiciament dels fets són indubtablement competents les autoritats judicials de Portugal, a les quals està sotmès el seu judici per raó del territori i del *forum loci delicti commissi*, per la qual cosa ha de considerar-se complert el requisit establert en l'art. 14 núm. 15 de la citada Llei Qualificada d'Extradició, no sent dubtós que els òrgans jurisdiccionals de Portugal es corresponen amb les exigències d'un Estat de Dret, com a òrgans independents, sotmesos a l'imperi de la llei, que utilitzen per a l'enjudiciament l'esquema del "degut procés de llei", respectat en tots els Estats de la Unió Europea.

III.-CONSIDERANT: Que en quant a la realitat o simple aparença delictiva dels fets i en ordre a les al·legacions del *extraditurus* i de la seva defensa (com ja es va dir en l'Aute d'aquesta Sala dictat en un altre procediment d'extradició, el Rotlle 31/00) s'ha de recordar que el judici realitzat pel M.I. Tribunal de Corts en l'aute recorregut i el que realitza aquesta Sala en la present resolució, no suposen un judici definitiu sobre el caràcter punible o no punible dels fets ni sobre el què en definitiva procedeixi en ordre a la imputació de dits fets a Francisco J.G., sinó què el judici dels Tribunals d'Andorra en el procediment d'extradició és un simple judici de versemblança que no perjudica la criminalitat què, en el seu cas, només podrà establir el Tribunal competent pel enjudiciament, després d'escoltar les al·legacions i rebre les proves que utilitzin l'acusació i la defensa.

IV.- CONSIDERANT: Que constada la concurrència dels pressupòsits i requisits exigits per la llei andorrana per a accedir a la extradició i constatant també que la petició reuneix els requisits necessaris per a la seva admissió, descartant que pugui tenir valor en aquest procediment l'argumentació sobre si els fets són o no delictius i si Francisco J.G. els ha comès i és o no responsable d'ells, procedeix examinar l'argument que per a oposar-se a l'extradició utilitza la seva defensa. Aquest argument consisteix en l'argumentació mèdica aportada al procediment que acredita que Francisco J.G. presenta com a antecedents

mèdico-quirúrgics els que es descriuen en l'informe del Departament de Medicina Legal (hipertensió arterial i cardiopatia hipertensiva, fumador amb dolor precordial fa 4-5 anys) i que el 16 d'octubre de 2000 (ja en tràmit el procediment d'extradició) va haver de ser assistit d'urgència per presentar un quadre de dolor precordial opressiu sense irradiació i acompanyat de disnea amb tractament de vasodilatadors coronaris, tenint que romandre ingressat a la UCI pel tractament que s'acredita en dit informe, que diagnostica que Francisco J.G. presenta un quadre de "angor inestable", de evolució imprevisible, que pot evolucionar a un infart agut de miocardi, precisant el tractament farmacològic disposat, objectivant-se un estat d'ansietat que pot actuar com a desencadenant de noves crisis anginoses. A la vista d'aquesta patologia al·legà la defensa del extraditatus que accedir a l'extradició comportaria conseqüències que podrien arribar a ésser irreparables en atenció a la malaltia cardiovascular que pateix l'interessat, el qual, per altra part, es troba plenament integrat en el Principat junt amb els seus dos fills molt joves. Al·lega al respecte el MINISTERI FISCAL que malgrat dites al·legacions, que s'entenen en el pla moral, no pot deixar d'accedir-se a l'extradició sol·licitada ja que no concorre cap causa que ho impedeixi de les tipificades en l'art. 14 de la Llei Qualificada, havent-se de tenir en compte que el trasllat a Portugal de Francisco J.G. pot fer-se en condicions que resultin compatibles amb el tractament mèdic que esta seguint.

V.- CONSIDERANT: Que l'art. 14 de la Llei Qualificada d'Extradició permet al Tribunal denegar el lliurament de la persona sol·licitada quan accedir a ella pugui produir "conseqüències d'una gravetat excepcional" per a la persona reclamada, especialment a causa de la seva edat o estat de salut. Sent la cooperació judicial internacional un principi del qual s'ha de partir, especialment reforçat en les grans àrees geogràfiques amb plantejaments jurídics i polítics homogenis (com són els països membres de la Unió Europea), les causes per les quals pot denegar-se la petició d'extradició han de ser interpretades restrictivament. Partint d'aquest criteri hermenèutic que no sembla discutible, el patiment o patiments de Francisco J.G. no s'adverteix que arribin a aquest grau de "gravetat extrema" que exigeix l'art. 14 de la Llei Qualificada. "L'edat" de Francisco J.G. no és una edat avançadíssima, a la vida del qual pugui afectar molt negativament el lliurament. El seu "estat de salut" tampoc presenta aquest

caràcter d'extrema gravetat exigít pel precepte per a que procedeixi denegar el lliurament. La hipertensió és molt habitual i actualment té tractaments eficaços que poden seguir-se en qualsevol lloc amb la condició de disposar dels fàrmacs adequats. L'angoixa i l'ansietat a què es refereix l'informe mèdic-legal pot estar motivada pel temor d'enfrontar-se al judici pendent davant les autoritats de Portugal (un dels càrrecs del qual ja ha estat declarat prescrit). Però s'ha de tenir en compte que, com ja s'ha dit, accedir a l'extradició no suposa conformitat amb el caràcter delictiu dels fets ni amb l'eventual culpabilitat o responsabilitat que pugui arribar a tenir l'*extraditus*, pel la qual cosa la concessió de l'extradició només suposa remoure un obstacle per a què les autoritats judicials competents (que sens dubte són les de Portugal corresponents al lloc on els fets es van produir) puguin celebrar el judici necessari per a valorar els fets jurídicament. L'extradició és compatible amb que es faciliti a l'interessat poder seguir els tractaments que venen utilitzant per a la seva hipertensió i per a la seva patologia cardio-vascular, evitant o prevenint que puguin produir-se situacions d'angoixa. Per altra part, ha de ressaltar-se que Andorra s'ha incorporat als Estats Europeus en ordre a la cooperació judicial internacional promulgant la seva vigent Llei Qualificada d'Extradició. Un dels principis dels que es parteix en el plantejament modern de l'extradició (l'aplicació de la qual fins i tot es vol substituir en zones com a la Unió Europea per la creació d'un espai judicial comú a tots els estats membres) és el què quan l'estat consideri que no procedeix el lliurament de la persona sol·licitada ha de procedir a jutjar-la: *aut dedere aut iudicare*, ço que comportaria que de no accedir-se al lliurament de la persona pel seu enjudiciament per les autoritats judicials competents del seu país, tindria que accedir-se a perseguir els fets davant les autoritats judicials andorranes, la qual cosa, a més de comportar grans dificultats i dilacions (per haver-se instruït la causa pel Jutjat Penal que reclama el lliurament) tampoc comportaria cap mena d'utilitat per a la persona reclamada, que hauria de suportar l'enjudiciament per aquests fets davant les autoritats judicials del país de residència amb majors dificultats per a la seva defensa (per existir les proves en la causa ja instruïda per les autoritats judicials reclamants).

VI.- CONSIDERANT: Que per quant antecedeix la Sala considera que ha d'accedir-se a l'extradició del súbdit

portuguès Francisco J.G., per a ser jutjat per les autoritats judicials competents de Portugal (Jutjat Penal de Portimao i demés tribunals orgànicament competents) exclusivament pels fets que han motivat la demanda d'extradició, ocorreguts a l'Hotel Alcalà, a Praia da Rocha, el trasllat del qual ha de fer-se compatible amb els tractaments mèdics i farmacològics que esta seguint Francisco J.G. a Andorra i que se li han de continuar facilitant.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació i defensa de Francisco J.G. contra l'Aute del M.I. Tribunal de Corts de data 20 de novembre de 2000 que accedí a la demanda d'extradició formulada pel Jutjat Penal de Portimau i que ha donat lloc al procediment d'extradició en el què s'ha dictat l'aute recorregut.

2.- Confirmar l'Aute recorregut i accedir a l'extradició sol·licitada de Francisco J.G. per a ser jutjat pel Jutjat Penal de Portimao (i pels demés tribunals de Portugal que resultin orgànicament i processal competents) exclusivament pels fets pels que s'ha formulat la demanda d'extradició que han quedat descrits en la present resolució.

3.- El trasllat a Portugal de Francisco J.G. haurà de fer-se en condicions que li permetin continuar el tractament farmacològic contra la hipertensió arterial que pateix, així com realitzar els exàmens mèdics i continuar els tractaments mèdico-farmacològics que ha vingut seguint a Andorra i que resulten adequats per a les malalties que pateix.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.